

Sygn. akt II K 185/19

1 Ds. 371.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 03 września 2019r. i 01 października 2019r.

sprawy **E. S.**

córki A. i K. z d. G.

ur. (...) w B.

oskarżonej to, że:

w dniu 28 lutego 2019 roku we W., gmina Ś. kierowała samochodem marki P. o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości mając około 1,3-1,8 % alkoholu etylowego we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonej **E. S.** na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, okres zatrzymania jej prawa jazdy od dnia 04 marca 2019r., do dnia uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżoną kosztami sądowymi, a w tym zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza jej opłatę w kwocie 60 zł.

Sędzia Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2019r. oskarżona E. S. w godzinach popołudniowych spożywała we W. alkohol wraz ze swoim ówczesnym partnerem Z. M.. Doszło wówczas pomiędzy nimi do sprzeczki, która skutkowałą interwencją Policji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej E. S., k. 15 – 16, 61 – 62,

zeznania świadka S. N., k. 24, 62v,

zeznania świadka Z. M., k. 29, 62v.

Po odjeździe patrolu i chwilowym uspokojeniu sytuacji, oskarżona ponownie zaczęła się kłócić z Z. M., który nakazał jej opuszczenie jego domu i posesji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej E. S., k. 15 – 16, 61 – 62,

zeznania świadka Z. M., k. 29, 62v.

W takiej sytuacji, E. S. pomimo wcześniejszych pouczeń ze strony policjantów, wsiadła do swojego samochodu m-ki P. o nr rej. (...) i wyjechała poza miejscowość W.. Oskarżona zatrzymała się na polnej drodze, chcąc przenocować w aucie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej E. S., k. 15 – 16, 61 – 62.

Po krótkim czasie na miejsce przyjechali patrol Policji. E. S. została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u oskarżonej wynik wynoszący 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 03:04.

Dowód:

zeznania świadka P. R., k. 66,

protokół użycia alkometru, k. 3 – 4.

W trakcie jazdy samochodem oskarżona miała we krwi alkohol o stężeniu około 1,3 – 1,8 promila.

Dowód:

opinia sądowo – lekarska, k. 31 – 35.

Oskarżona E. S. ma 39 lat, jest rozwiedziona, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Oskarżona pracuje jako recepcjonistka w hotelu, zarabia 2.500 zł miesięcznie. Nie była karana sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej E. S., k. 15 – 16, 61 – 62,

informacja z K., k. 11.

Oskarżona przyznała się do zarzucanego czynu, opisując jego okoliczności oraz wyraziła skruchę.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonej E. S., korespondujących z nimi zeznaniach świadka Z. M., S. N. i P. R. oraz zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym.

Oceniając przedstawione powyżej dowody sąd uznał, że sprawstwo E. S. w zakresie zarzucanego jej czynu, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Zachowanie oskarżonej opisane w części wstępnej wyroku wypełniało znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. Oskarżona bowiem w dniu 28 lutego 2019r., we W., kierowała w ruchu lądowym samochodem marki P. o nr. rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, mając około 1,3 – 1,8 promila alkoholu we krwi.

Dokonując ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonej, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec niej środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą wszelkie przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k. W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż nie budziły jakichkolwiek wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonej czynu, który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 5 lat. Stan faktyczny został bowiem ustalony w oparciu o wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania świadków i znajdował dodatkowe potwierdzenie w dowodach o charakterze materialnym. Równie niewątpliwy pozostawał fakt zawinienia po stronie oskarżonej. W tym zakresie sąd mając na uwadze okoliczności popełnienia czynu, uznał iż stopień jej winy nie był znaczny. Sąd miał tu na uwadze przede wszystkim fakt kierowania przez oskarżoną o późnej godzinie, przy niewielkim natężeniu ruchu, jak również to, że pokonała krótki odcinek drogi, wyjeżdżając de facto jedynie poza miejscowość W.. Czyn jakiego dopuściła się E. S., pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest on znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k. Na taką ocenę wskazanej przesłanki miało wpływ przede wszystkim to, że choć oskarżona była nietrzeźwa, to nie spowodowała realnego zagrożenia bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego.

Wreszcie wskazać należy, iż po stronie oskarżonej występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie była ona karany sądownie za przestępstwa, a jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec E. S., oznaczając okres próby na 2 lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonej będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez nią czynu zabronionego.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeczono wobec E. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. W ocenie sądu wskazany środek probacyjny będzie wystarczający aby zapewnić przestrzeganie przez oskarżoną porządku prawnego.

Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki obliczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2003 r. nr 108 poz. 1026). Natomiast na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) wymierzył oskarżonej opłatę w wysokości 60 zł.

Sędzia Radosław Gluza